

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

[Η «γλώσσα» της μόδας]

Το ακόλουθο κείμενο είναι απόσπασμα από επιφυλλίδα της Χριστίνας Κουλούρη δημοσιευμένη στην εφημερίδα «Το Βήμα» στις 24 Νοεμβρίου 2008.

«Τι είναι η μόδα τελικά;» έγραφε ο Όσκαρ Ουάιλντ. «Συνήθως είναι μια μορφή ασχήμιας τόσο ανυπόφορη που πρέπει να την αλλάζουμε κάθε έξι μήνες». Πράγματι, η μόδα, ως συστατικό στοιχείο της νεωτερικότητας, συνδέθηκε με τη συνεχή καινοτομία, την καταστροφή του παλαιού και τη δημιουργία του καινούργιου. Βασικό χαρακτηριστικό της μόδας είναι να επιβάλλει ως νέο κανόνα ό,τι μέχρι χθες ήταν η εξαίρεση και να το εγκαταλείπει και πάλι όταν γίνει κοινός τόπος, κτήμα των πολλών. Συνδέεται συνεπώς με την αλλαγή, το καινούργιο και την εφευρετικότητα. Εν τούτοις, στην πραγματικότητα η μόδα δεν εισάγει ποτέ κάτι που είναι ουσιωδώς καινούργιο γιατί η αληθινή καινοτομία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή και να απορροφηθεί γρήγορα στην πολιτισμική καθημερινότητα. Συχνές είναι αντίθετα οι αναφορές στο παρελθόν σε μόδες που εμφανίζονται ως καινοτόμες ή σε μετασχηματισμούς που είναι ήδη ορατοί σε άλλα πεδία.

Ως δυτικό «προϊόν», η μόδα ακολουθεί τις εξελίξεις της εκβιομηχάνισης και του καταναλωτισμού και μπορεί να θεωρηθεί ως ένα φαινόμενο με παγκόσμιες διαστάσεις που προωθεί την πολιτισμική ομογενοποίηση. Ταυτόχρονα, ωστόσο, στο ίδιο πλαίσιο της νεωτερικότητας η μόδα ταυτίζεται με την προώθηση της ατομικότητας μέσω της διάκρισης. Συνεπώς, με έναν αντιφατικό τρόπο, η διαφοροποίηση μέσω της μόδας, που στηρίζει την ανάπτυξη της ατομικότητας, ακολουθείται από τον μιμητισμό προς τον «κανόνα» και την ομοιομορφία που ορίζει η εκάστοτε μόδα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα των τζινς τα οποία συνδυάζουν και τις δύο όψεις είναι τόσο ένα «λαϊκό» ένδυμα όσο και ένα «εξαιρετικό». Τα τζινς επιβεβαιώνουν εξάλλου την πολιτισμική σημασία της μόδας στον σύγχρονο κόσμο εφόσον στενά συνδεδεμένα με την αμερικανική πολιτισμική ηγεμονία έφθασαν να συμβολίζουν ουσιώδη στοιχεία του δυτικού καπιταλισμού, όπως ο ελεύθερος χρόνος, η άνεση, η κοινωνικότητα. [...]

Εν τούτοις, παρ' όλο που το ένδυμα μπορεί να προσφέρει πληροφορίες για τη συμπεριφορά, παρ' όλο που γίνεται επίσης ένα είδος πολιτισμικής έκφρασης εξωτερικεύοντας τον εσωτερικό κόσμο, και παρά την αναντίρρητη σύνδεση μόδας και

κοινωνικής τάξης, η «ανάγνωσή» του γίνεται εξαιρετικά δύσκολη, γιατί οι μόδες έχουν ασταθή και αμφίσημα νοήματα, όπου η επιθυμία, η ευχαρίστηση και η φαντασία μπορούν να παίζουν έναν εξίσου σημαντικό ρόλο. Συχνά, εξάλλου, το ένδυμα χρησιμοποιείται όχι για να προβάλει αλλά για να συσκοτίσει την κοινωνική θέση ενός ατόμου ή, επίσης, για να εκφράσει επιθυμίες και προσδοκίες χωρίς να εξασφαλίζει την ικανοποίησή τους. Τέλος, σύμφωνα με την ανάλυση του Μ. Φουκό, χρησιμοποιήθηκε στη διαδικασία «πειθάρχησης» και «χειραγώγησης» του σώματος, κυρίως μέσω της στολής (στρατιωτικής και επαγγελματικής) και της γενικής «κανονικοποίησης» της ενδυμασίας για ειδικές περιπτώσεις, όπως γάμοι, κηδείες και άλλες τελετές.

Κείμενο 2

Από τη ζωή του Μιχάλη Ρούση

Το παρακάτω απόσπασμα είναι από το ομώνυμο διήγημα του Μ. Καραγάτση (1908 – 1960), το οποίο συμπεριλαμβάνεται στη συλλογή «Ιστορίες αμαρτίας και αγιοσύνης», εκδόσεις Εστία, 2000.

Περνούσε με το τραίνο κάποια φιλική οικογένεια και έπρεπε να τη χαιρετήσουν.

«Θα είναι κι η Λίλη μαζί».

«Η Λίλη;»

«Ένα κοριτσάκι της ηλικίας σου. Τεσσάρων χρονών. Πολύ όμορφο!»

Πολύ όμορφο... Ο Μιχαλάκης, σαν έμεινε μόνος, κοιτάχτηκε στον καθρέφτη. Κι είδε πως αυτός δεν ήταν καθόλου όμορφος. Τ' ανέκφραστα καστανά μάτια. Το χλωμό αδύνατο πρόσωπο. Και τα καστανόξανθα μαλλιά, που ορθώνονταν στο φουσκωτό κεφάλι του σαν αγκάθα σκαντζόχερα... Ένωσε την κυρίαρχη ανάγκη να γίνει ωραίος, όχι βέβαια για ν' αρέσει στη Λίλη (ήταν νωρίς ακόμα, για να ξυπνήσει αυτό το ένστικτο), αλλά για να μην είναι ασχημότερός της στη σύγκριση που θα έκαναν οι μεγάλοι. Τα μαλλιά... Αυτά τα μαλλιά... Με τρόπο γλίστρησε στην κάμαρα της μητέρας. Πάνω στην τουαλέτα βρισκόταν η μπριγιαντίνα, δίχως δισταγμό βούτηξε τα δάχτυλα στο μπουκάλι και άλειψε τα μαλλιά του, τα γέμισε λιπαρή ουσία, τα πίεσε με τις παλάμες του προσπαθώντας να τα στερεώσει. Άδικος κόπος. Υστερ' από λίγες στιγμές τα τσουλούφια ορθώνονταν πάλι στο μέτωπό του, άγρια, ανυπότακτα, κολλημένα από τη γυαλιστερή ουσία σε τούφες σιχαμερές.

Όταν ήρθε το αμάξι, πρόφτασε κι έβαλε το καπέλο του, για να μην ιδούν οι δικοί του, όχι τόσο το καλλωπιστικό πραξικόπημα, όσο τα αποκαρδιωτικά του αποτελέσματα. Αν κατόρθωνε ως την ώρα του γυρισμού να μη βγάλει το καπέλο, θα έτρεχε στη Μαρία, την υπηρέτρια, θα της ξομολογούσε το πάθημά του, κι αυτή θα τον έλουζε κρυφά, την ώρα που όλοι θα κοιμόνταν. Έτσι θα γλίτωνε από εξευτελισμούς, ειρωνείες, μαλώματα, ένα σωρό

άχρηστες και αψυχολόγητες πιέσεις των μεγάλων στο παιδί, που αρκετά υποφέρει μόνο του από τις θλιβερές συνέπειες της καλλωπιστικής του απόπειρας.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να καταγράψεις, σε 50-60 λέξεις, τα κύρια χαρακτηριστικά που συνθέτουν την έννοια της μόδας, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να εντοπίσεις πέντε (5) διαρθρωτικές λέξεις/φράσεις που διαμορφώνουν τη συνοχή της 2^{ης} παραγράφου του Κειμένου 1 (Ως δυτικό «προϊόν» ... η άνεση, η κοινωνικότητα) (μονάδες 5). Ποια νοηματική σχέση δηλώνεται με καθεμιά (μονάδες 5);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να χαρακτηρίσεις τις παρακάτω προτάσεις ως Σωστές ή Λαθεμένες, σύμφωνα με τα στοιχεία του Κειμένου 1. (Να μεταφέρεις τις απαντήσεις σου στο απαντητικό φύλλο):

1. Το ερώτημα της 1^{ης} παραγράφου «Τι είναι η μόδα τελικά;» είναι ρητορικό.
2. Το ύφος της επιφυλλίδας μπορεί να χαρακτηριστεί, κατά κύριο λόγο, ως σοβαρό.
3. Τα εισαγωγικά στη λέξη «ανάγνωση» της 3^{ης} παραγράφου χρησιμοποιούνται, για να δηλώσουν τη μεταφορική χρήση της.
4. Η λέξη «απορροφηθεί» της 1^{ης} παραγράφου μπορεί να αντικατασταθεί με το «υιοθετηθεί» χωρίς να μεταβληθεί, σημαντικά, το νόημα της περιόδου λόγου.
5. Η λέξη «προσφέρει» της 3^{ης} παραγράφου έχει ως αντώνυμή της, σύμφωνα με το νόημα της περιόδου λόγου, στην οποία βρίσκεται, τη λέξη «προάγει».

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Σε ένα κείμενο 120-150 λέξεων να παρουσιάσεις τεκμηριωμένα, με αναφορές στο Κείμενο 2, τις σκέψεις και τα συναισθήματα που οδήγησαν τον μικρό Μιχάλη στις ενέργειές του

σχετικά με την εμφάνισή του και τις συνέπειές τους. Ποια είναι η προσωπική σου στάση απέναντι σε τέτοιου είδους προσπάθειες;

Μονάδες 15